

התגורה מהיכל הפלך, ה' אחרית עליוна מונעת ברכבה, ווא' בתיב, א'ה בלה אפה עשה. משום שפשהיא (הה הואה) נמנעת מברכות, ה' אחרית מונעת אותם מהפל. מה הטעם? כי ברכות אין מכוונות, אלא במקומם

ששורים זכר ונקבה.

ועל זה כתוב, (ירמיה כה) 'ה' מפרום ישאג וממעון ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על גנווה. על גנווה ממש. דא מטרוניתא, ודא הוא ודי. ומאי אומר. או' שהחרבתי את ביתוי וכי'. ביתי זהו זוג האכירה. וזהו ודי עררות אביך וערות אמך לא תנלה. שהרי מכל האדרדים זו ערורה. אז, לבשו שמים קדרות ושק הוושם כסותם, שהרי מקום ירשת הברכות של מעינות הנחלים שהיו שופעים ומשקם פראי, נמנעה.

שנינו, שנفرد המלך מן האכירה ואין ברכות מצויות, אז נקראו ווי. מה הטעם ווי? שלמן, ראש היסוד י', שהרי יסוד הוא ר' קפנה, והקדוש ברוך הוא ר' גודלה עליוונה. ולבן כתוב ווי, שמי וויים כאחד. והראש של היסוד הזה הוא י'. וכשמרתחת הגירה מן המלך, והחותם לא נמנעות מן המלך, והחותם לא נמצא בראש היסוד, נוטל ר' העlion את הראש הזה של היסוד, שהוא י', ווי לכל, לעליונים ולפתחותם.

ועל זה שנינו, מיום שהרבה ירישלים לא נמצאו ברבותם בעולם, ואין לך יום שלא מצאים בו קלות, שהרי ברבות מנויות בכל יום. אמר לו, או פ': או' י', או: הוי. (ואה) מה הוא? אמר לו, כשהדבר פלו' בתשובה, ולא שבים, אז ה' העיונה נוטלת

מהיכלא מלפआ, ה' אחריה עלאה בגינה מנעת ברכטה. וכדין כתיב, א'ה בלה אלה אתה עוזה. בגין דבר איה (נא הא ח') אהמנעת מברקאנ, ה' אחריה מנעת לוז מלפאל. מא' טעמא. בגין ברקאנ לא משתקחי, אלא באתר דשריין דבר ונוקבא.

על דא כתיב, (ירמיה כה) יי' מפרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על גנווה. על גנווה ממש. דא מטרוניתא, ודא הוא ודי. ומאי אומר. או' שהחרבתי את ביתוי וכי'. ערות ביתוי זוגא דמטרוניתא. ודא הוא ודי, ערות אביך וערות אמך לא תגלה. דהא מכל סתרין ערניתה הוא. וכדין, (ישעיה) לבשו שמים קדרות ושק הוושם כסותם דהא אמר אהנסת ברקאנ דמבעין דנתליין דהו נגידין ושקין בדקא חזז, אהמנעה.

תניין, פ' אתרפ'ש מלפआ ממטרוניתא, וברקאנ לא משתקחן, כדין אקי' ווי. Mai טעמא ווי. דתנייא, רישא דיסוד י', דהא יסוד ר' זעירא הוא, וקידשא בריך הוא ר' רברא עלהה. ועל דא כתיב ז' ר' תריין ז' בחדא, ורישא דהאי יסוד י' הוא. וכד אתרחכת מטרוניתא ממילפא, וברקאנ אהמנעו ממילפא, ויזיגא לא אשתקח ברישא דיסוד, נטיל ר' עלאה להאי רישא דיסוד דהוא י', ונגיד ליה לגביה, כדין הוא ווי, ווי לכל, לעלאין, ותפאי.

על דא תניין, מיום דאתחריב ירוזלם, ברקאנ לא אשתקחו בעלם, וליית לך יום דלא אשתקח ביה לוטין, דהא ברקאנ אהמנעו בכל יום. אמר ליה, אי הוי, או' או הוי, (נא או וה) מהג. אמר ליה, פ' מליה תליא בתשובה, ולא